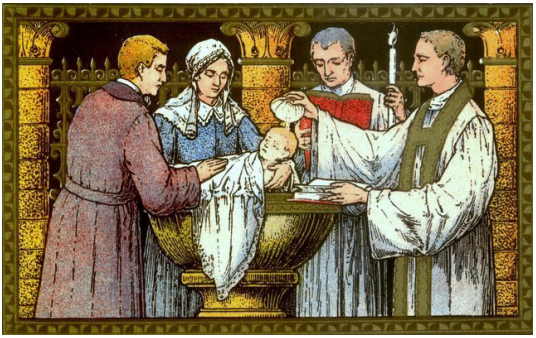

MSZA ŚWIĘTA I CHRZEST

MARII FAUSTYNY MAKSYMILIANY GNYSZKI

W TRADYCYJNYM RYCIE RZYMSKIM

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY 2018

SAKRAMENT CHRZTU

CZĘŚĆ PIERWSZA

W środę 3-go tygodnia W. Postu pragnących się ochrzcić zaliczano, po przepytaniu ich przez biskupa, do katechumenów. Wówczas to odbywały się obrzędy tchnienia, znaków krzyża, wkładania rąk i soli.

1. ZAPYTANIA

U DRZWI KOŚCIOŁA:

Sacerdos: Maria Faustina, quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus: Fidem.

S.: Fides quid tibi praestat?

P.: Vitam æternam.

S.: Si ígitur vis ad vitam ingredi, serva mandáta: Díliges Dóminum Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota

Kapłan: Czego żądasz od Kościoła Bożego?

Ojciec chrzestny: Wiary.

K.: Wiara co ci daje?

O.: Żywot wieczny.

K.: Jeśli chcesz wnijść do żywota, chowaj przykazania: Będziesz miłował Pana Boga swego, ze wszystkiego serca swego, i

ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

ze wszystkiej duszy swojej, ze wszystkiej myśli swojej, a bliźniego swego, jak siebie samego.

2. TCHNIENIE

Przeszkodą do miłości Boga jest grzech, uosobieniem zaś zła jest szatan. Aby ułatwić dostęp Duchowi św., należy wypędzić szatana. Kapłan trzykroć tchnie na dziecię w znak krzyża:

WYNIJDŹ DUCHU nieczysty z tego dziecięcia, a zrób miejsce Duchowi Świętemu, Pocieszycielowi

3. ZNAKI KRZYŻA

Wierny ma być wyznawcą nauki Chrystusa ukrzyżowanego. Kapłan dużym palcem robi znak krzyża na czole i piersiach dziecka:

PRZYJMIJ ZNAK Krzyża św. na czole i na sercu, wierz przykazaniom Pańskim, i postępuj tak, abyś się mógła stać świątynią Boga.

MÓDLMY SIĘ. – Wysłuchaj łaskawie, prosimy Cię Panie, błagania nasze; strzeż swą odwieczną mocą tę wybrankę Twą Marię Faustynę, na której nakreślono znak Krzyża Pańskiego, aby poznawszy, choć niedoskonale wielkość twej chwały, zasłużyła na to, by, dzięki przestrzeganiu twych przykazań, dojść do chwały odrodzenia. Przez Chrystusa Pana naszego.

R.: Amen.

4. WKŁADANIE RĄK

Przez włożenie rąk wskazuje się, że od tej chwili Kościół bierze w opiekę dziecko i podzieli się z nim dobrami, które mu Chrystus powierzył.

Kładzie rękę na głowę dziecka, a następnie, trzymając ją wyciągniętą mówi:

MÓDLMY SIĘ – Wszechmogący, wieczny Boże, Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, zechciej spojrzeć na tę sługę Twą Marię Faustynę, którą raczyłeś powołać do światła wiary: wszelką ślepotę serca od niej oddal, zerwij wszystkie więzy szatańskie, którymi była związana, otwórz jej, Panie, wrota miłości swojej, aby mądrością Twą przepojona, stroniła od wszelkich wyziewów pożądliwości i radośnie, wśród słodkiej woni twych przykazań, Tobie w Kościele Twym służyła, i z dnia na dzień naprzód po-

stępowała. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

R.: Amen.

Egzorcyzmuję cię stworzenie soli w Imię Boga Ojca wszechmogącego i w miłości Pana naszego Jezusa, Chrystusa, i w mocy Ducha św. Egzorcyzmuję Cię przez Boga żywego, przez Boga prawdziwego, przez Boga świętego, przez Boga, który cię dla ustrzeżenia rodzaju ludzkiego stworzył i polecił sługom swoim, poświęcać dla ludu przychodzącego do wiary, abyś się stało w imię Trójcy św. zbawiennym sakramentem dla wypędzenia nieprzyjaciela. Przeto prosimy Cię Panie, Boże nasz, ażebyś to stworzenie soli poświęceniem uświęcił i błogosławieniem ✠ ubłogosławił, aby się wszystkim przyjmującym doskonałym stało lekarstwem, trwale przebywającym w ich wnętrznościach, w Imię tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, który ma przyjść sądzić żywych i umarłych i świat przez ogień.

R.: Amen.

5. włożenie soli

Kładzie w usta dziecka nieco soli poświęconej. Sól jest symbolem mądrości, która dozwala zakosztować słodyczy Boskich pokarmów, a przez naukę ewangeliczną zachowuje od zepsucia grzechowego i ukróca złe namiętności

V.: Maria Faustina, áccipe sal sapientiae, propitiátio sit tibi ad vitam aetérnam.

R.: Amen.

V.: Pax tecum.

R.: Et cum spiritu tuo.

V.: Orémus

Deus patrum nostrórum, Deus univérsae cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulam tuam Mariam Faustinam, respícen dignéris propitius, et hoc primum páoulum salis gustántem, non diútius esurire permíttas, quo minusc-

Mario Faustyno, przyjmij sól mądrości, która niech ci zbawienną będzie na życie wieczne.

Amen.

Pokój tobie.

I z duchem twoim.

Módlmy się

Boże ojców naszych, Boże twórco wszelkiej prawdy, błagamy Cię pokornie, abyś na sługę Twą Marię Faustynę, łaskawie spojrzeć raczył i pozwolił, aby przyjmując pierwsze pożywienie soli, dłużej nie łaknęła, lecz napełniona była

ibo expleátur cealéstis quátenus sit semper spiritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómine sérviens. Perduc eam, Dómine, quæsumus, ad novae, regeneratiónis lavácrum, ut cum fidelibus tuis promissiónum tuárum aetérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R.: Amen

pokarmem niebieskim – duchem żarliwa – radowała się nadzieją, służąc zawsze Imieniu twemu. Prosimy, doprowadź ją, Panie, przez obmycie do nowego odrodzenia,ażeby zasłużyła dostąpić wraz z wszystkimi wiernymi twoimi nagrody, przez Ciebie obiecanej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

CZĘŚĆ DRUGA

W środę 4-go tygodnia W. Postu katechumeni zbierali się u św. Pawła za murami na Wielkie Skrutynium, czyli egzamin, od którego zależało dopuszczenie ich do Chrztu. Po Introicie, ponownie ich egzorcyzmowano, znaczono ich znakiem Krzyża, wkładano na nich ręce, a po Ewangelii tłumaczono im Skład Apostolski i Modlitwę Pańska. W teraźniejszych obrzędach Chrztu św. widzimy jeszcze ślady tych ceremonii.

6. EGZORCYZMY

Kapłan po trzykroć znaczy dziecko znakiem Krzyża św. Wzywa, aby szatan uznał moc Chrystusa, który chodząc po jeziorze, okazał swą władzę nad żywiołami.

ZAKLINAM CIĘ duchu nieczysty, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, abyś wyszedł i oddalił się od tej sługi Bożej. Ten sam ci to rozkazuje, przeklęty potępieńcze, który chodził po morzu i podał rękę tonącemu Piotrowi. Przeklęty szatanie, poznaj wyrok na ciebie wydany i oddaj cześć Bogu żywemu i prawdziwemu, oddaj cześć Jezusowi Chrystusowi, Synowi Jego i Duchowi Świętemu i oddal się od tej sługi Bożej Marii Faustyny, ponieważ Bóg i Pan nasz Jezus Chrystus raczył go powołać do swej świętej łaski i błogosławieństwa: zdrojów Chrztu św.

7. ZNAK KRZYŻA

Znaczy znak krzyża na czole dziecka.

A TEGO ZNAKU Krzyża św. ✠ który wyciskamy na czole jej, nie waż się nigdy, przeklęty szatanie, znieważyć.

V.: Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
R.: Amen.

Przez tegoż Chrystusa Pana naszego.
Amen.

8. WKŁADANIE RĄK

Po raz ostami wkłada rękę na głowę dziecka, po czym mówi z wyciągniętą dłonią:

K.: Módlmy się

WYLEJ WIECZNĄ i najsprawiedliwszą miłość twoją, o Boże święty, Ojcze wszechmogący, Twórco światła i prawdy, na sługę Twą Marię Faustynę i racz ją oświecić światłem rozumu Twego: oczyść ją i uświęć, daj jej wiedzę prawdziwą, aby godnie przechowała skutki Chrztu twojego i trwała w stałej nadziei, prawym sądzie i świętej umiejętności.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

9. WPROWADZENIE DO KOŚCIOŁA

Kapłan kładzie na dziecko koniec swej stuły, jako oznakę godności kapłańskiej i wprowadza je do kościoła, który jest symbolem Kościoła Chrystusowego

V.: Maria Faustina, ingredere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam æternam.
R.: Amen.

Mario Faustyno, wnijdź do kościoła Bożego, abyś miała cząstkę z Chrystusem w życiu wiecznym.
Amen.

10. ODMAWIANIE WYZNANIA WIARY I OJCZE NASZ

Dawniej przekazywano kandydatom do chrztu Skład Apostolski i Modlitwę Pańską. oraz badano, czy posiadają dostateczną znajomość prawd wiary. Do tego zwyczaju nawiązuje obecna ceremonia. Wchodząc do kościoła ojciec chrzestny odmawia głośno z kapłanem w imieniu dziecka:

CREDO IN Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem caeli et terrae. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui conceptus est de Spíritu Sancto; na-

WIERZĘ w Boga Ojca wszechmogącego, Stwórzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jednorodzonego, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego;

tus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus, descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis, ascéndit ad cealos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum Communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam aetérnam. Amen.

narodził się z Maryji Panny; umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion, zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Boga Ojca wszechmogącego; stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Pater noster, qui es in caelis, sanctificétur nomen tuum advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris, et ne nos indúcas in temptatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się Imię twoje,przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, i nie wódź nas na pokuszenie; ale nas zbaw ode złego. Amen.

CZĘŚĆ TRZECIA

W Wielką Sobotę po południu wzywano katechumenów do Bazyliki Najświętszego Zbawiciela w Rzymie na ostatnie skrutynium. Wówczas odbywały się egzorcyzmy, obrzęd Ephpheta, pomazanie olejem i wyrzeczenie się szatana. Obrzęd obecny jest syntezą tych wszyztkich ceremonii.

II. UROCZYSTE EGZORCYZMY

Kapłan znaczy trzy krzyże nad dzieckiem i mówi:

Zaklinam cię, duchu nieczysty, w Imię Boga Ojca wszechmogącego ✠ i w Imię Jezusa Chrystusa, Pana i Sędziego

naszego ✠ i w mocy Ducha Świętego, ✠ abyś wyszedł z tego stworzenia boskiego Marii Faustyny; które Pan nasz raczył powołać do swego świętego Kościoła, aby zostało świątynią Boga żywego. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego, który przyjdzie sądzić żywych i umarłych i świat przez ogień.

R.: Amen.

12. EPHPHETA

Jest to ceremonia otwierania uszu ku słuchaniu nauki Chrystusowej. Ojciec chrzestny odpowiada za dziecko. Kapłan bierze nieco śliny i dotyka uszu i nozdrzy dziecka, jak to uczynił Pan Jezus przy uzdrowieniu głuchoniemego:

Ephpheta, to jest otwórz się, na zapach wonności. A ty Szatanie oddal się, gdyż zbliża się sąd Boży.

13. ODRZECZENIE SIĘ SZATANA

Rodzice chrzestni odpowiadają za dziecko

Sacerdos: Maria Faustina, abrenúntias Sátanae?	Mario Faustyno, odrzekasz się ducha złego?
P.: Abrenúntio.	Odrzekam.
S.: Et ómnibus operibus ejus?	I wszystkich spraw jego?
P.: Abrenúntio.	Odrzekam.
S.: Et ómnibus pompis ejus?	I wszystkiej pychy jego?
P.: Abrenúntio.	Odrzekam.

Wyraz «pompa» tłumaczą dziś jako pychę; oznaczaś on pierwotnie igrzyska, które za czasów pogańskich przez swe wyuzdanie bywały często okazją do grzechu.

14. NAMASZCZENIE OLEJEM

Namaszczenie olejem przed chrztem jest symbolem leczenia ran duszy zadanych przez grzech i znakiem pasowania na rycerza Chrystusowego. Kapłan namaszcza w kształt krzyża piersi i plecy dziecka olejem katechumenów:

Ego te línio ✠ Oleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam aetérnam.	Namaszczam cię Olejem zbawienia w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, abyś miała żywot wieczny.
R.: Amen.	Amen.

15. WYZNANIE WIARY

Kapłan zdejmuje stulę fiołetową, a nakłada białą. (Tę ceremonię odbywano dawniej w Wielką Sobotę, wieczorem, w dzień gdy Kościół zdejmował szaty pokutne)

Bez wiary – mówił Apostoł – nie można podobać się Bogu (Hebr. 11, 6).

W Ojca:

Sacerdos: Maria Faustina, credis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem caeli et terrae?

Mario Faustyno, wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Patrinus: Credo.

Wierzę.

W Syna:

S.: Credis in Jesum Christum Fílium ejus únigenitum, Dóminum nostrum, natum et passum?

Wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

P.: Credo

Wierzę

W Ducha Świętego:

S.: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis surrecttónem, vitam aetérnam ?

Wierzysz i w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny?

P.: Credo.

Wierzę.

V.: Maria Faustina, vis baptizári ?

Mario Faustyno, chcesz być ochrzczona?

R.: Volo.

Chcę

CZĘŚĆ CZWARTA

16. CHRZEST

W samą noc Zmartwychwstania zanurzano katechumenów w chrzcielnicy św. Jana Laterańskiego (św. Jan Chrzciciel jest patronem wszystkich chrzcielnic) następnie otrzymywali namaszczenie Krzyżmem, białą szatę i zapaloną świecę. Ślad tego wszystkiego pozostał w obecnych ceremoniach. Rodzice chrzestni trzymają dziecię, kapłan zaś po trzykroć polewa jego głowę w znak krzyża, gdyż chrztu udziela się w imię Trójcy św., według tych słów Pana Jezusa: «Idąc, nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego». Jednocześnie wymawia formułę:

Maria faustina, ego te baptízo, in nómine Patris ✠ (*fundat primo*), et Fílii ✠ (*fundat secundo*), et Spíritus ✠ Sanctus (*fundat tertio*).

Mario faustyno, ja ciebie chrzczę w Imię Ojca ✠ (*polewa wodą*) i Syna ✠ (*polewa powtórnie*) i Ducha Świętego ✠ (*polewa trzeci raz*) na żywot wieczny

«Istota ludzka, w ten sposób zanurzona, jest z Jezusem przez Chrzest pogrzebana w śmierci Jego i zmartwychwstaje z Nim, do życia nowego», mówi św. Paweł.

17. namaszczenie krzyżmem

Kapłan namaszcza głowę dziecka Krzyżmem św., gdyż, jak mówi Sobór Trydencki, od tej chwili ochrzczony połączony z Jezusem Chrystusem, Głową swoją, stanowi część Ciała Jego, jako jeden z członków Jego i przyjmuje nazwę chrześcijanina od Imienia Jezusa Chrystusa; Imię zaś Chrystus pochodzi od «Chryzma» czyli namaszczenie

Niechaj Bóg Wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który Cię odrodził przez wodę z Ducha św. i który ci udzielił odpuszczenia grzechów pomaże cię sam Krzyżmem zbawienia, przez tego Chrystusa Pana naszego

in vitam aetérnam.	na żywot wieczny
R.: Amen.	Amen.
V.: Pax tibi,	Pokój tobie.
R.: Et cum spiritu tuo.	I z duchem twoim

18. szata biała

Kapłan zarzuca na dziecko białe płótno, przypominające białą szatę którą dawniej przez osiem dni nosili neofici. Jest ona symbolem czystej duszy obmytej z grzechu pierworodnego w wodach Chrztu świętego.

V.: Accípe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam æternam.	Przyjmij tę szatę białą i zanieś ją nieskażoną, przed trybunał Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyś miała żywot wieczny,
R.: Amen.	Amen

19. ŚWIECA ZAPALONA

Swieca ta wyraża wiarę gorącą i dobre uczynki, z którymi wychodzić należy na spotkanie Pana. Kapłan, lub Ojciec chrzestny daje dziecku świecę zapaloną:

Przyjmij tę świecę zapaloną i zachowaj nienaruszenie łaskę Chrztu świętego; zachowuj przykazania Boże, abyś mogła wyjść ze wszystkimi Świętymi dworu niebieskiego, na spotkanie Pana, kiedy przyjdzie Cię wzywać na gody niebieskie i abyś mogła żyć wiecznie

in sæcula seaculórum.	na wieki wieków.
R.: Amen.	Amen.

20. KOŃCOWE ŻYCZENIA

Kapłan kończy mówiąc:

V.: Maria Faustina, vade in pace et Dóminus sit tecum,	Mario Faustyno, idź w pokoju, a Pan niech będzie z tobą
R.: Amen.	Amen

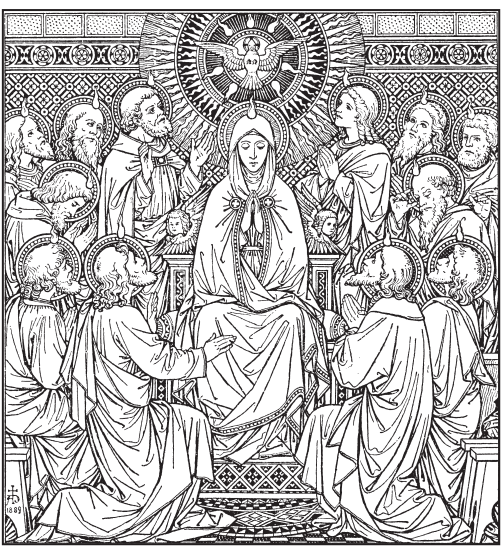

ORDO MISSÆ

MSZA KATECHUMENÓW

In nómine Patris, ✠ et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Introíbo ad altáre Dei.

W.: Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

W imię ojca ✠ i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Przystąpię do ołtarza Bożego.

Do Boga, który jest weselem moim od młodości.

Kapłan stanąwszy u stopni ołtarza, żegna się znakiem krzyża i odmawia antyfonę

1. PSALM WSTĘPNY (*PS.* 42)

K.: Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo et dolóso érue me.

W.: Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

K.: Emítte lucem tuam et veritátem tuam : ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

W.: Et introíbo ad altáre Dei : ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

K.: Confitébor tíbi in cithara, Deus, Deus meus : quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

W.: Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : salutáre vultus mei, et Deus meus.

Bądź mi sędzią, o Boże, i rozsądź sprawę moją z narodem bezbożnym; wybaw mię od człowieka niedobrego i fałszywego.

Wszak Ty jesteś, o Boże, mocą moją: czemu mnie odrzucasz i czemu smutny chodzę, gdy nieprzyjaciel mnie nęka.

Ześlij światłość swoją i prawdę swoją: one mnie poprowadzą i przywiodą na górę świętą twoją, aż do przybytków twoich.

I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest weselem moim od młodości.

Chwalić Cię będę przy dźwiękach cytry, Boże, Boże mój; czemuś smutna duszo moja i czemu mnie trwożysz?

Ufaj Bogu, albowiem jeszcze uwielbiać Go będę, jako Zbawcę i Boga mego.

W tym psalmie prorok prowadzi duszę naszą drogą krzyżową do progów zmartwychwstania.

K.: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

W.: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculorum. Amen.

K.: Introíbo ad altáre Dei.

W.: Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przystąpię do ołtarza Bożego.

Do Boga, który jest weselem moim od młodości.

2. SPOWIEDŹ POWSZECHNA

Wobec Boga i Kościoła powszechnego oskarżamy się publicznie o winy nasze, abyśmy tym głębszą w sobie obudzili skruchę.

K.: Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.

W.: Qui fecit cælum et teram.

K.: Confíteor Deo omnipoténti... *i kończy:* vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

W.: Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

K.: Amen.

Wspomożenie nasze ✠ w Imieniu Pana.

Który stworzył niebo i ziemię.

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu ... i was bracia, abyście się za mnie modlili do Pana Boga naszego.

Niech się zmiłuje nad tobą Bóg wszechmogący, a odpuściwszy ci grzechy twoje, niech cię doprowadzi do żywota wiecznego. Amen.

Ministrant (z nim wierni) proszą Boga za kapłanem.

Teraz zaś pochyleni dalej mówią.

CONFÍTEOR DEO omnipoténti, * beátæ Maríæ semper Vírgini, * beáto Michaéli Archángelo, * beáto Joánni Baptístæ, * sanctis Apóstolis Petro et Paulo, * ómnibus Sanctis, et tibi, pater: * quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: * mea culpa, * mea culpa, * mea máxima culpa.

Uderzyć się w piersi 3 razy.

Ideo precor beátam Ma-

SPOWIADAM SIĘ Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniołowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi wszystkim świętym i Tobie Ojcze, żem zgrzeszył bardzo myślą, mową i uczynkiem. Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Przeto błagam Najświętszą

ríam semper Vírginem, * beátum Michaélem Archángelum, * beátum Joánnem Baptístam, * sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, * omnes Sanctos, et te, pater, * oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

K.: Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

W.: Amen.

K.: Indulgéntiam, ✠ absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

W.: Amen.

K.: Deus, tu convérsus vivificábis nos.

W.: Et plebs tua lætábitur in te.

K.: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

W.: Et salutáre tuum da nobis.

K.: Dómine, exáudi oratiónem meam.

W.: Et clamor meus ad te véniat.

K.: Dóminus vobíscum.

W.: Et cum spíritu tuo.

K.: Orémus.

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes no-

Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archanioła, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich świętych i ciebie Ojcze, abyście się za mnie modlili do Pana Boga naszego.

Kapłan wstawia się za ogółem wiernych.

Niech się zmiłuje nad wami Bóg wszechmogący, a odpuściwszy wam grzechy wasze niech was doprowadzi do żywota wiecznego.

Amen.

Pan wszechmocny i miłosierny niechaj nam udzieli przebaczenia, ✠ rozgrzeszenia i odpuszczenia grzechów naszych.

Amen.

O Boże, tchnij w nas życie nowe.

A lud twój rozraduje się w Tobie.

Okaż nam, Panie, miłosierdzie twoje.

I daj nam zbawienie twoje.

Panie wysłuchaj modlitwy mojej.

A wołanie moje niech do Ciebie dojdzie.

Pan z wami.

I z duchem twoim.

Módlmy się.

Zgładź nieprawości nasze, prosimy, Panie, abyśmy

Kapłan wstępuje po stopniach ołtarza – ministranci wstają razem i klękają na pierwszym stopniu. Całując ołtarz, w którym są zawarte relikwie świętych, modli się Kapłan błogosławi kadzidło.

stras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum quorum relíquiæ sunt, et ómnium Sanctórum : ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Ab illo benedicáris in cujus honóre cremáberis. Amen.

do przybytku najświętszego z czystym sercem wejść zasłużyli. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Prosimy Cię, Panie, racz dla zasług świętych twoich, których szczątki tu się znajdują, oraz wszystkich Świętych odpuścić wszystkie grzechy moje. Amen.

Niechaj cię Ten błogosławi, na którego cześć spalać się będziesz. Amen

Kadzidło, które się spala i dym unoszący się w górę są symbolem naszych modlitw i ofiar. Kapłan okadza ołtarz, następnie diakon okadza celebransa jako przedstawiciela Chrystusa.

3. INTROIT

Kapłan przechodzi na prawą stronę ołtarza i odczytuje Introit

Exodi 13, 5 *et* 9.

INTRODÚXIT vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel, allelúja : et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja. *Ps.* 104, 1. Confitémini Dómino et invocáte nomen ejus : annuntiáte inter gentes ópera ejus. Glória Patri.

Wy. 13, 5 *oraz* 9

WYPROWADZIŁ WAS Pan do ziemi opływającej mlekiem i miodem, alleluja: aby też prawo Pańskie zawsze było na ustach waszych, alleluja, alleluja. *Ps.* Chwalcie Pana i wzywajcie Jego imienia; głoście wśród narodów jego dzieła. Chwała Ojcu.

4. BŁAGALNE WOŁANIE

Kyrie jest trzykrotnym wezwaniem o pomoc do każdej z Trzech Osób Trójcy Przenajświętszej.

KÝRIE, ELÉISON.
W.: Kýrie, eléison.
K.: Kýrie, eléison.
W.: Christe, eléison.
K.: Christe, eléison.
W.: Christe, eléison.
K.: Kýrie, eléison.

PANIE, ZMIŁUJ SIĘ.
Panie, zmiłuj się. *Ojciec*
Panie, zmiłuj się.
Chryste, zmiłuj się.
Chryste, zmiłuj się. *Syn*
Chryste, zmiłuj się.
Panie, zmiłuj się.

W.: Kýrie, eléison. Panie, zmiłuj się. *Duch*
K.: Kýrie, eléison. Panie, zmiłuj się.

5.GLORIA

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. * Laudámus te. * Benedícimus te. * Adorámus te. * Glorificámus te. * Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. * Dómine Deus, Rex cæléstis, * Deus Pater omnípotens. * Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. * Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. * Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. * Qui tollis peccáta mundi, * súscipe deprecatiónem nostram. * Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. * Quóniam tu solus Sanctus. * Tu solus Dóminus. * Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. ✠ Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Chwała na wysokości Bogu: A na ziemi pokój ludziom dobrej woli. Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki składamy Tobie, bo wielka chwała twoja. Panie Boże, Królu niebios, Boże, Ojcze wszechmogący. Panie Synu Jednorodzony, Jezu Chryste. Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjmij błagania nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem Tyś sam jeden Święty. Sam jeden Pan. Tyś sam najwyższy, Jezu Chryste. ✠ Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen.

Pierwsze słowa są zapożyczone z hymnu, jakim Aniołowie powitali Narodzenie Chrystusa w Betlejem. Jest to pieśń chwalebna i dziękczynna za wszystkie dary, których nam udzieliła Trójca Przenajświętsza.

6. KOLEKTA

K.: Dóminus vobíscum. Pan z wami.
W.: Et cum spíritu tuo. I z duchem twoim.
K.: Orémus. Módlmy się.

Deus, qui solemnitáte paschali, mundo remédia contulísti : pópulum tuum quæsumus, cæléstí dono proséquere ; ut et perféctam liber-

Boże, coś przez uroczystość wielkanocną zgotował uzdrowienie światu! Prosimy Cię, obdarz twój lud obfitością darów niebiańskich , aby zdołał

Kapłan całuje ołtarz, następnie pozdrawia wiernych, wzywając ich do modlitwy.

tátem cósequi mereátur, et ad vitam profíciat sempiternam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vívit et regnat in unítate Spíritu Sancti, Deus per ómnia sæcula sæculórum.

W.: Amen.

osiągnąć wolność zupełną i dostąpić żywota wiecznego. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

7. LEKCJA

W tej części Bóg odpowiada na nasze modlitwy, pouczając nas słowem natchnionym o sobie i o naszych względem Niego obowiązkach.

Léctio *Actuum Apostolórum*:

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim a Galilæa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Nazáreth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum manifféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári,

Lekcja z *Dziejów Apostolskich*.

Wone dni Piotr powstawszy pośród ludu mówił: Mężowie bracia, wy wiecie, co się działo po wszystkiej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który Jan opowiadał: Jak Jezus z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą, przeszedł czyniąc dobrze, i uzdrawiając wszystkich opętanych od diabła; albowiem Bóg z nimi był. A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co czynił w ziemi żydowskiej i w Jeruzalem; którego zabili, zawiesiwszy na drzewie. Jego to Bóg wskrzesił dnia trzeciego, i sprawił, że się objawił, nie wszystkiemu ludowi, ale świadkom przed tym przygotowanym przez Boga: nam, którzyśmy z Nim jedli i pili, gdy powstał z martwych. I rozkazał nam opowiadać ludowi i świadczyć,

quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

W.: Deo grátias.

że On jest tym, który postanowiony jest od Boga sędzią żywych i umarłych. Jemu wszyscy prorocy świadectwo dają, że odpuszczenie grzechów otrzymują przez imię Jego wszyscy, którzy weń wierzą.

Bogu niech będą dzięki.

8. GRADUAŁ I ALLELUJA

Grad. Ps. 117, 24 *et* 2.

HÆC DIES, quam fecit Dóminus : exsultémus et lætémur in ea. V. Dicat nunc Israël, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Alleluja

Allelúja, allelúja. V. *Matth.* 28, 2.

ANGELUS DÓMINI descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum.

Grad. Ps. 117, 24 *oraz* 2.

OTO DZIEŃ, który nam Pan zgotował; weselmy się nim i radujmy, V. Niechże więc mówi dom Izraela, że On dobry; na wieki miłosierdzie Jego.

Alleluja

Alleluja, alleluja. *Mt.* 28, 2

ANIOŁ PAŃSKI zstąpił z nieba, a przystąpiwszy odwalił kamień i usiadł na nim.

Po Lekcji chór śpiewa tekst śpiewu międzylekcyjnego. Alleluja jest okrzykiem radości płynącej z serca Kościoła na skutek dobrodziejstw Bożych.

9. SEKWENCJA *VÍCTIMAE PASCHÁLI*

VÍCTIMÆ PASCHÁLI laudes immolent Christiáni.

Agnus redémit oves : Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo conflixére mirándo : dux vitæ mórtuus regnat vivus.

Dic nobis, María, quid vidísti in via?

Sepúlcrum Christi vivéntis : et glóriam vidi resurgéntis.

NIECH w święto radosne Paschalnej Ofiary składają jej wierni uwielbień swych dary. Odkupił swe owce Baranek bez skazy pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmazy. Śmierć zwarła się z życiem i w boju, o dziwy, choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy. Maryjo, ty powiedz, coś w drodze widziała? Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała. Żywego już Pana

Wipon, kapelan cesarza Konrada I zm. około 1050 r.

Angélicos testes, sudárium et vestes.

Surréxit Christus, spes mea : præcédet vos in Galilǽam.

Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere : tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Allelúja.

widziałam, grób pusty, i świadków anielskich, i odzież, i chusty. Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja, a miejscem spotkania będzie Galilea. Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy, o Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.

10. PRZYGOTOWANIE DO EWANGELII

Po odczytaniu tekstów śpiewu międzylekcyjnego kapłan głęboko pochylony przed środkiem ołtarza modli się (Iz. 6)

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Jube, Dómine benedícere.

Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Oczyść serce moje i wargi moje, wszechmogący Boże, któryś wargi Izajasza proroka rozżarzonym węglem oczyścił. I mnie też przez łaskawe miłosierdzie swoje racz tak oczyścić, iżbym mógł godnie opowiadać świętą Ewangelię twoją. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Racz, Panie, pobłogosławić

Bóg niech będzie w sercu moim i na ustach moich, abym godnie i umiejętnie głosił Ewangelię Jego. Amen.

11. EWANGELIA

Kapłan zbliża się do mszału – Wierni powstają:

K.: Dóminus vobíscum.

W.: Et cum spíritu tuo.

K.: ✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum *Lucam* (24, 13-35).

W.: Glória tibi, Dómine

In illo témpore: Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerú-

Pan z wami.

I z duchem twoim.

✠ Wyjątek z Ewangelii św. według *Łukasza* (24, 13-35).

Chwała Tobie, Panie

Onego czasu dwaj uczniowie Jezusa tego samego dnia szli do miasteczka, które było o sześćdziesiąt stadiów od

salem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes ? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, qua facta sunt in illa his diébus ? Quibus ille dixit: Quæ ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël: et nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam

Jeruzalem, zwanego Emaus. A mówili oni ze sobą o tym wszystkim, co się było wydarzyło. I stało się gdy rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus, przybliżywszy się, szedł z nimi. A oczy ich były zatrzymane, aby Go nie poznali. I rzekł do nich: Cóż to są za rozmowy, które idąc prowadzicie między sobą, a jesteście smutni? A odpowiadając jeden, któremu imię Kleofas, rzekł Mu. Ty sam gościem jesteś w Jeruzalem, a nie wiesz, co się w nim działo tymi dniami? A on im rzekł: Co? I powiedzieli: O Jezusie Nazareńskim, który był mężem prorokiem, potężnym w uczynku i mowie przed Bogiem i wszystkim ludem, a jak Go przedniejsi kapłani i przełożeni nasi wydali, aby był skazany na śmierć, i ukrzyżowali Go. A myśmy się spodziewali, że On miał odkupić Izraela; a teraz po tym wszystkim dzisiaj trzeci dzień jest, jak się to stało. Ale i niektóre z naszych niewiast przestraszyły nas, które przede dniem były u grobu, a nie znalazłszy ciała Jego, przyszły, powiadając, że i zjawienie aniołów widziały, którzy mówią, że On

ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt Prophétæ ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam ? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant: et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit eum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras ? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem: et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui eum illis erant, dicéntes: Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via:

żyje. I poszli niektórzy z naszych do grobu, i tak znaleźli, jak niewiasty mówiły; ale Jego samego nie znaleźli. A On rzekł do nich: O głupi, a leniwego serca do wierzenia temu wszystkiemu, co powiedzieli prorocy! Czyż nie było potrzeba, aby to cierpiał Chrystus i tak wszedł do chwały swojej? A począwszy od Mojżesza i wszystkich proroków, wykładał im, co we wszystkich pismach o Nim było. I przybliżyli się do miasteczka, do którego szli, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. I przymusili Go mówiąc: Zostań z nami bo się ma ku wieczorowi, i dzień się już nachylił. I wszedł z nimi. I stało się, gdy siedział z nimi u stołu, wziął chleb i błogosławił, i łamał i podawał im. I otwarły im się oczy, i poznali Go; a On zniknął z ich oczu. I mówili między sobą: Czyż serce nasze nie pałało w nas, gdy mówił w drodze, i Pisma nam otwierał? A, wstawszy tejże godziny, wrócili do Jeruzalem, i znaleźli zgromadzonych jedenastu i tych, którzy z nimi byli, mówiących: Iż wstał Pan prawdziwie, i ukazał się Szymonowi. A oni opowiadali, co się działo

et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

K.: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

W.: Laus tibi, Christe.

w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

Przez słowa Ewangelii niechaj będą zgładzone przewiny nasze.

Chwała Tobie Chryste.

Skończywszy czytać kapłan całuje mszał i mówi po cichu

12. KAZANIE

13. CREDO — WYZNANIE WIARY

CREDO IN unum Deum: Patrem omnípotentem, * factórem cæli et. terræ, * visibílium ómnium et invisibílium. * Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. * Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. * Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. * Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: * per quem ómnia facta sunt. * Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis. * (*hic genuflecitur*) Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: * et homo factus est. * Crucifíxus étiam pro nobis: * sub Póntio Piláto passus et sepúltus est. * Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. * Et ascéndit in cælum: * sedet ad déxteram Patris. * Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos et mórtuos: * cujus regni non erit finis. * Et in Spíritum Sanc-

WIERZĘ w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych i w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. (*przyklęknąć*) I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a królestwu jego nie będzie końca.

Ten skład wiary był ułożony na soborze Nicejskim (325) i uzupełniony na soborze Konstantynopolitańskim I (381). Odmawia się je w niedzielę, wielkie święta, uroczystości Matki Boskiej i Aniołów, oraz święta Apostołów i Doktorów Kościoła, którzy nauczali prawd w tym wyznaniu wiary zawartych. Niechaj rozbrzmiewa Credo, mówi Synod w Toledzie (589). Przez śpiew ten wiara prawdziwa umacnia się

w szczególny sposób, a dusza ludu katolickiego odmawiając wyznanie wiary swojej przygotowuje się na przyjęcie Sakramentu Ciała i Krwi Chrystusowej.

tum, Dóminum et vivificántem, * qui ex Patre Filióque procédit. * Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur. * Qui locútus est per Prophétas. * Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. * Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. * Et exspécto ressurectiónem mortuórum. ✠ Et vitam ventúri sæculi. Amen.

Wierzę w Ducha Świętego Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych. ✠ I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen

Kapłan całuje ołtarz i pozdrawia zgromadzenie wzywając wszystkich do modlitwy.

MSZA WIERNYCH

14. OFFERTORIUM

K.: Dóminus vobíscum.
W.: Et cum spíritu tuo.
K.: Orémus.

Pan z wami
I z Duchem Twoim
Módlmy się

¶ Podczas ofiarowania chór śpiewa antyfonę offertorium

Offert. Matth. 28, 2, 5 *et* 6.

Angelus Dómini descéndit de cælo, et dixit muliéribus: Quem quæritis, surréxit, sicut dixit, alleluja.

Ofert. Mt. 28, 2, 5 *oraz* 6

Anioł Pański zstąpił z nieba i rzekł niewiastom: Ten, którego szukacie, zmartwychwstał, jak zapowiedział, alleluja.

15. OFIAROWANIE CHLEBA

Kapłan odkrywa kielich i wznosząc patenę ofiarowuje chleb.

Súscipe, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis

Przyjmij, ojcze święty, wszechmocny, wiekuisty Boże, tę hostię niepokalaną, którą ja, niegodny sługa twój, ofiaruję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, zniewagi i niedbalstwa moje, za wszystkich tu obecnych, a także za wszystkich wiernych chrześ-

atque defúnctis: ut mihi, et illis proficiat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

cijan, żywych i umarłych, aby mnie i im posłużyła do zbawienia w życiu wiekuistym. Amen.

Czyniąc pateną znak krzyża, składa chleb na ołtarzu.

16. PRZYGOTOWANIE WINA I WODY

DEUS, QUI humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

BOŻE, KTÓRYŚ godność natury ludzkiej, przedziwnie stworzył i jeszcze przedziwniej naprawił, spraw przez tę tajemnicę wody i wina, abyśmy mieli uczestnictwo w Bóstwie tego, który raczył stać się uczestnikiem człowieczeństwa naszego, Jezus Chrystus, Syn twój, Pan nasz, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Kapłan wlewa do kielicha wino i kilka kropel wody, którą błogosławi. To połączenie wina i wody czyni na pamiątkę krwi i wody, która spłynęła z boku Chrystusa.

17. OFIAROWANIE WINA

OFFERIMUS TIBI, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salúte, cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

OFIARUJEMY CI, Panie, kielich zbawienia, twojej żebrząc łaskawości, aby jako wonność wdzięczna wzniósł się przed oblicze twego Boskiego Majestatu, za nasze i całego świata zbawienie. Amen.

Kapłan podnosi kielich, następnie czyni nim znak krzyża nad ołtarzem i modli się.

18. POLECENIE OFIAR

IN SPÍRITU humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te. Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

W DUCHU POKORNYCH i w sercu skruszonych, przyjm nas, o Panie, i niech ofiara nasza tak się dziś przed obliczem twoim dokona, aby się podobała Tobie, Panie Boże.

Kapłan pochylony odmawia modlitwę Azariasza w piecu gorejącym (Dan. 3, 39-40).

Czyniąc znak krzyża prosi, aby Duch św. ofiarę pobłogosławił.

Veni, sanctificátor omnípotens ætérne Deus: et béne✠dic hoc sacrifícium, tuo sancto nómini præparátum.

Przyjdź, dawco świętości, wszechmogący wiekuisty Boże, i pobło✠gosław tę ofiarę przygotowaną dla chwały świętego Imienia twojego.

19. KADZENIE

Kapłan okadzą ofiary i ołtarz. Błogosławiąc kadzidło modli się

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene✠dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Za przyczyną świętego Michała Archanioła stojące go po prawicy ołtarza kadzideł i wszystkich wybranych swoich niechaj Pan raczy to kadzidło pobło✠gosławić i przyjąć jako wonność wdzięczną. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Okadzając ofiary

Incénsum istud a te benedíctum ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Kadzidło, to, któreś pobłogosławił, niech wzniesie się ku Tobie Panie, a na nas niech zstąpi miłosierdzie twoje.

Okadzając krucyfiks ołtarza i sam ołtarz mówi część psalmu 140.

Dirigatur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Niechaj się wznosi, o Panie, modlitwa moja jako woń kadzidła przed oblicze twoje, a wznoszenie rąk moich, jako ofiara wieczorna. Postaw, Panie, straż przy ustach moich i bramę szczelną wokoło warg moich, by się serce moje nie skłaniało ku słowom złym, ku szukaniu usprawiedliwienia grzechów.

Oddając kadzielnicę

Accendat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Oby Pan rozpalił w nas ogień miłości swojej i wzniecił płomień miłości wiecznej. Amen.

Następnie diakon okadza celebransa, potem innych wiernych, którzy biorą udział w tej wonnej ofierze, miłej Bogu.

20. UMYCIE RĄK

PSALM 25

LAVABO INTER innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis. Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt : déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : rédime me et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

UMYWAM RĘCE na znak niewinności I obchodzę ołtarz twój Panie. Ażeby śpiewać głośno chwałę twoją, aby wysławiać wszystkie cuda twoje. Umiłowałem, Panie, piękność domu twego, stałe mieszkanie twego Majestatu. Nie trać mnie, Boże, razem z grzesznikami, ni życia mego z mężami krwawymi. Ich ręce bowiem splamione zbrodniami, prawica pełna zapłaty przekupstwa. Ja zaś swe życie wiodę w uczciwości, Ratuj mnie przeto, bądź mi litościwy. Nogi me stoją na gruncie bezpiecznym: pragnę Cię chwalić w gronie sług twych, Panie.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu

Jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków.

Amen.

Kapłan umywa palce rąk. «Ta woda, która spływa po palcach zmywa resztki zmaz» (św. Augustyn.) Jest to przypomnienie, że należy obudzić skruchę, aby móc przystąpić do ofiary z czystą duszą.

21. POLECENIE OFIAR TRÓJCY ŚWIĘTEJ

SUSCIPE, SANCTA Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi, Domini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti

PRZYJMIJ TRÓJCO Święta, tę ofiarę, którą Ci składamy na pamiątkę męki, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, oraz na cześć Najświętszej Maryi zawsze Dzie-

Kapłan pochylony na środku ołtarza, modli się

Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis profíciat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

wicy, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, a także tych i wszystkich świętych: niech posłuży im ku chwale, nam zaś pomoże do zbawienia; niechaj ci, których ze czcią wspominamy na ziemi, raczą orędować za nami w niebie: przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

22. WEZWANIE DO MODLITWY I SEKRETA

Kapłan zwraca się do wiernych prosząc o szczególne skupienie i zjednoczenie w modlitwie.

K.: Oráte, fratres : ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

W.: Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Kapłan odpowiada po cichu, poczym odmawia sekretę

K.: Amen.

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut, paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vívit et regnat i unítate Spíritu Sancti, Deus

K.: Per ómnia sæcula sæculórum.

Odpowiadamy

W.: Amen.

Módlcie się Bracia i Siostry, aby moja i wasza ofiara była przyjęta przez Boga Ojca wszechmogącego.

Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego Imienia, oraz na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

Amen

Prosimy cię, Panie, przyjmij modlitwy wiernych i ofiary przez nich składane, a gdy je uświęcą obrzędy paschalne niechaj za łaską twoją nam posłużą ku zbawieniu wiecznemu. Przez Pana, Jezusa Chrystusa, Syna twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg

Przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

23. PREFACJA

VERE DIGNUM et justum est, æquum et salutáre: Te quidem, Dómine, omni témpore, sed in hoc potíssimum die gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit et vitam resurgéndo reparávit.

Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

ZAPRAWDĘ, GODNE to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy Ciebie, Panie, zawsze sławili, a zwłaszcza w tym dniu uroczyściej głosili Twoją chwałę, gdy Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha. On bowiem jest prawdziwym Barankiem, który zgładził grzechy świata. On przez swoją śmierć zniweczył śmierć naszą i zmartchwywstając przywrócił nam życie. Dlatego z Aniołami i Archaniołami, Tronami i Panowaniami i ze wszystkimi hufcami wojska niebieskiego śpiewamy hymn ku Twojej chwale, nieustannie wołając:

24. SANCTUS (*IZAJASZ 6, 3; MAT. 21, 9*)

SANCTUS, SANCTUS, Sanctus, Dóminus, Deus Sábaoth. * Pleni sunt cæli et terra glória tua. * Hosánna in excélsis. Bene✠díctus qui venit in nómine Dómini. * Hosánna in excélsis.

ŚWIĘTY, ŚWIĘTY, Święty Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały twojej. Hosanna na wysokości. Błogo✠sławiony, który idzie w Imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

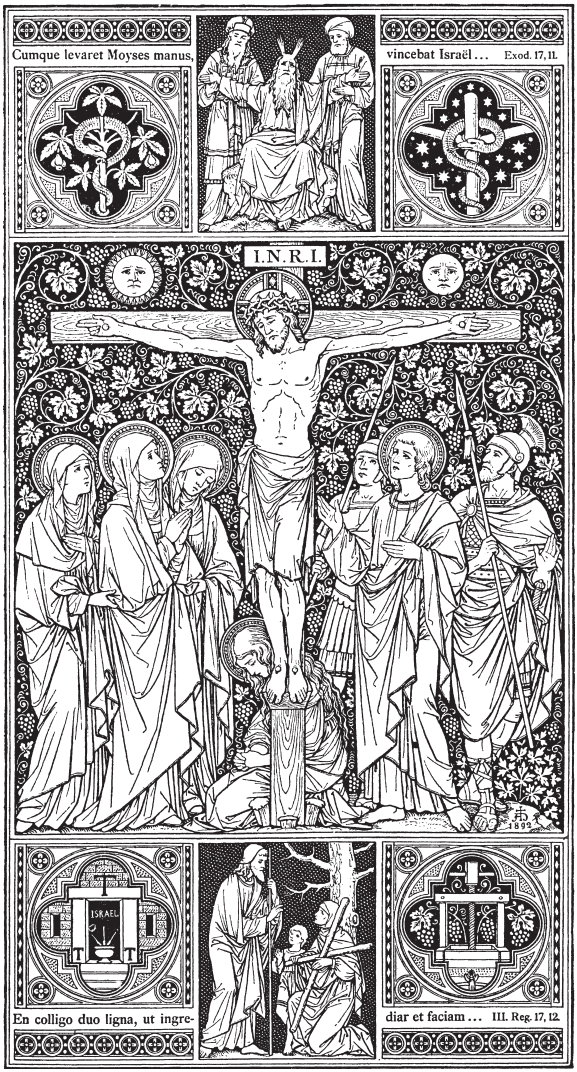
Cumque levaret Moyses manus,
vincebat Israël ... Exod. 17, 11.
I.N.R.I.
ISRAEL
En colligo duo ligna, ut ingre-
diar et faciam ... III. Reg. 17, 12.

KANON

25. MODLITWA WSTAWIENNICZA

Te ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accépta hábeas et benedícas, hæc ✠ dona, hæc múnera, hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta.

Ciebie więc, najmiłościwszy Ojcze, przez Jezusa Chrystusa, Syna twojego, Pana naszego, pokornie błagamy i prosimy: przyjmij i pobłogosław te ✠ dary, te daniny, te ✠ święte, nieskalane ofiary.

Kapłan ogólnie poleciwszy ofiarę wstawia się

In primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro Benedicto et Antístite nostro Casimiro et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

Składamy ci je przede wszystkim za Kościół twój święty, powszechny: racz Go obdarzyć pokojem, strzec, jednoczyć i rządzić Nim na całym okręgu ziemskim, wraz ze sługą twoim Papieżem naszym Benedyktem, i Biskupem naszym Kazimierzem, i ze wszystkimi prawowiernymi powszechnej i apostolskiej wiary wyznawcami.

za całym Kościołem wojującym

Memento, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N. et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis, pro se suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Pomnij, panie, na sługę Twojego Marię Faustynę i na wszystkich tu obecnych, których wierność jest Ci wiadoma, a gorliwość znana, za których tobie ofiarujemy i którzy Ci składają tę ofiarę uwielbienia za siebie samych i za wszystkich swoich, za odkupienie dusz swoich, w nadziei zbawienia i ocalenia swego, oddając dary swoje, Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu.

Za uczestnikami

Communicantes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri

W świętym obcowaniu obchodzimy dzień prześwięty Zmartwychwstania we-

W łączności z Kościołem triumfującym

Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi, Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

dle ciała Pana naszego, Jezusa Chrystusa, ale i ze czcią wspominamy przede wszystkim wsławioną zawsze Dziewicę Maryję, Rodzicę tegoż Boga i Pana naszego, Jezusa Chrystusa, a także a także Świętych Apostołów i Męczenników twoich: Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakuba, Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Ksystusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana, i wszystkich świętych twoich: racz dla ich zasług i modlitw wspierać nas w każdej potrzebie pomocą swojej opieki. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

26. PROŚBA O PRZYJĘCIE OFIARY

Kapłan wyciąga dłonie nad Hostią i kielichem, a gdy zaczyna błogosławić, ministrant dzwoni; wierni klękają.

HANC ÍGITUR oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum

PROSIMY CIĘ przeto, Panie, abyś tę ofiarę sług twoich i całej rodziny twojej miłościwie przyjął: składamy Ci ją za tych, których raczyłeś odrodzić z wody i Ducha Świętego, dając im odpuszczenie wszystkich grzechów. Racz i dni życia naszego w pokoju swym ustalić, od wiecznego potępienia nas wybawić i zaliczyć

tuórum júbeas grege numerári. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

w poczet wybranych twoich. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

27. PROŚBA O PRZEISTOCZENIE

QUAM OBLATIÓNEM tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, bene✠díctam, ad✠scríptam, ra✠tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor✠pus, et San✠guis fiat dilectíssimi Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi.

WŚRÓD WSZYSTKICH ofiar, prosimy Cię, Ty Boże, racz tę pobło✠gosławić, uz✠nać, zat✠wierdzić, prawdziwą i miłą sobie uczynić, tak, żeby stała się dla nas Cia✠łem i Krwią ✠ najmilszego Syna twojego Pana naszego, Jezusa Chrystusa:

Wzbudźmy sobie wiarę w obecność Chrystusa mówiąc po cichu, podczas podniesienia słowa św. Tomasza: Pan Bóg i Bóg mój.

28. KONSEKRACJA CHLEBA

QUI PRÍDIE quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene✠díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

KTÓRY w przeddzień swej męki wziął chleb w święte i czcigodne ręce swoje, a wzniósłszy oczy ku niebu do Ciebie, Boga, Ojca swego wszechmogącego, tobie czyniąc dzięki, pobłogo✠sławił, połamał i rozdał uczniom swoim, mówiąc: Bierzcie i pożywajcie z niego wszyscy:

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE.

Kapłan bierze do rąk Hostię.

Gdy kapłan podnosi Hostię Najśw., ministrant dzwoni.

29. KONSEKRACJA WINA

SIMILI MODO postquam cœnátum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene✠díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.

PODOBNIEŻ, GDY było po wieczerzy, ujmując i ten przesławny kielich w święte i czcigodne ręce swoje, również dzięki Tobie czyniąc, pobłogo✠sławił i podał uczniom swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

Kapłan bierze do rąk kielich.

Gdy kapłan podnosi kielich, ministrant dzwoni

HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI, NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI : MYSTÉRIUM FÍDEI : QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ, NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA: TAJEMNICA WIARY: KTÓRY ZA WAS I ZA WIELU WYLANY BĘDZIE NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

To ile razy czynić będziecie, na moją czyńcie pamiątkę.

30. WSPOMNIENIE TAJEMNICY ODKUPIENIA

Pamiątka Chrystusa to rzeczywiste uobecnienie całej tajemnicy odkupienia – co też podkreśla kapłan w modlitwie zwanej, «anamnezą» czyli «wspomnienie».

UNDE ET mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Filii tui, Dómini nostri, tam beátæ passiónis, nec non et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ ascensiónis: offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis ac datis, hóstiam ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam, Panem ✠ sanctum vitæ ætérnæ, et Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

PRZETO I my słudzy twoi. Panie, oraz lud twój święty, wspominając tak błogosławioną mękę, jak też i zmartwychwstanie z otchłani i chwalebne wniebowstąpienie tegoż Chrystusa, Syna twojego, Pana naszego, ofiarujemy przedostojnemu Majestatowi twojemu, z darów i dobrodziejstw twoich, Hostię ✠ czystą, Hostię ✠ świętą, Hostię niepokalaną, Chleb święty wiekuistego życia i Kielich ✠ zbawienia wiecznego.

31. MODLITWA O PRZYJĘCIE OFIARY BEZKRWAWEJ

Bóg przyjął ofiary Starego Zakonu, które były tylko figurą Ofiary Chrystusa; o ile bardziej przychylnie wejrzy na ofiarę Nowego Przymierza.

SUPRA QUÆ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

RACZ NA nie wejrzeć przejednanym i łaskawym obliczem i przyjąć je tak mile, jak mile przyjąć raczyłeś dary sprawiedliwego sługi twego Abla i ofiarę Patriarchy naszego Abrahama i tę, którą Ci złożył najwyższy Kapłan twój Melchizedek, ofiarę świętą, Hostię niepokalaną.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut, quotquot ex hac altáris participatióne sacrosánctum Filii tui Cor✠pus et Sán✠guinem sumpsérimus, omni benedictióne cælésti et grátia repleámur. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, rozkaż, by ręce świętego Anioła twego zaniosły tę ofiarę na niebiański twój ołtarz, przed oblicze Boskiego Majestatu twego, abyśmy wszyscy, tego ołtarza uczestnicy, pożywając przenajświętsze ✠ Ciało i ✠ Krew Syna twego, otrzymali z niebios pełnię błogosławieństwa i łaski. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Kapłan pochylony nad ołtarzem, modli się o łaski dla uczestników Ofiary.

Za uczestników

Memento étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis.

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigérii, lucis et pacis ut indúlgeas, deprecámur. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Pomnij też, Panie, na sługi i służebnice twoje NN., którzy nas wyprzedzili ze znamieniem wiary i śpią snem pokoju. (*Przypomnij za kogo się modlisz*).

Błagamy Cię, Panie, użycz im i wszystkim tym, którzy w Chrystusie spoczywają, miejsca ochłody, światła i pokoju. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Za zmarłych

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro,

Nam także, grzesznym sługom twoim, którzy pokładamy nadzieję w mnóstwie litości twojej, racz dać jakiś udział i obcowanie ze świętymi twoimi: Janem (Chrzcicielem), Szczepanem (Diakonem), Maciejem (Apostołem), Barnabą, Ignacym (Biskupem), Aleksandrem, Mar-

Kapłan uderza się w piersi.

Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis : intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. Per Christum, Dóminum nostrum.

celinem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją, i całym gronem twych Świętych; dopuść nas, prosimy, do ich współdziedzictwa, nie z naszych zasług biorąc miarę, lecz przebaczeniem obdarzając. Przez Chrystusa Pana naszego.

33. ZAKOŃCZENIE

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctí✠ficas, viví✠ficas, bene✠dícis, et præstas nobis.

Per ip✠sum, et cum ip✠so, et in ip✠so, est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ Sancti, omnis honor et glória.

K.: Per ómnia sæcula sæculórum.

W.: Amen.

Przez Niego, Panie, te wszystkie dary zawsze dobrymi stwarzasz, uświę✠casz, oży✠wiasz, błogo✠sławisz i nam ich udzielasz.

Przez ✠ Niego i z ✠ Nim i w ✠ Nim masz, Boże Ojcze ✠wszechmogący, w jedności Ducha ✠ Świętego wszelką cześć i chwałę.

Przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

UCZTA OFIARNA

34. OJCZE NASZ

Jako przygotowanie do Komunii św. odmówmy «Ojcze nasz» i prośmy Pana, aby Jego Ciało, stało się nam lekarstwem.

K.: Orémus. Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dicére:

PATER NOSTER, qui es in cælis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et

Módlmy się. Nauką zbawienną zachęceni i Boskim ustanowieniem przygotowani, ośmielamy się mówić:

OJCZE NASZ, któryś jest w niebiesiech, święć się Imię twoje, przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i

dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.

W.: Sed líbera nos a malo.

K.: (*secreto*) Amen.

odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.

I nie wódź nas na pokuszenie.

Ale nas zbaw ode złego.

(*po cichu*) Amen.

Kapłan rozwija ostatnią prośbę.

LIBERA NOS, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus

WYBAW NAS, prosimy Cię, Panie, od wszelkich nieszczęść przeszłych, obecnych i przyszłych, a za przyczyną Najświętszej i chwalebnej zawsze Dziewicy, Bogarodzicy Maryji, świętych Apostołów twoich Piotra i Pawła, oraz Andrzeja i wszystkich Świętych, udziel nam miłościwie pokoju za dni naszych, abyśmy wsparci pomocą miłosierdzia twego i od grzechu byli zawsze wolni i od wszelkiej trwogi bezpieczni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg

35. ŁAMANIE CHLEBA I MODŁY O POKÓJ

Kapłan łamie Hostię na 3 części

K.: Per ómnia sǽcula sæculórum.

W.: Amen.

K.: Pax Dómini sit semper vobíscum.

W.: Et cum spíritu tuo.

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis

Przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

Pokój Pana niech będzie zawsze z wami.

I z duchem twoim.

To połączenie i poświęcenie Ciała i Krwi Pana naszego, Jezusa

Kapłan wpuszcza cząstkę Hostii św. do kielicha

Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Kapłan uderza się trzy razy w piersi

Agnus dei, qui tollis peccáta mundi : miserére nobis.

Agnus dei, qui tollis peccáta mundi : miserére nobis.

Agnus dei, qui tollis peccáta mundi : dona nobis pacem.

Chrystusa, niech się nam, którzy je przyjmujemy, przyczyni do żywota wiecznego. Amen.

Baranku boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

36. Modlitwy przed komunią

Następują trzy ciche prywatne modlitwy kapłana, które pięknie przypominają skutki, jakie komunia ma spowodować w duszach naszych: pokój, uzdrowienie, łaskę Bożą.

Dómine jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Dómine jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: libera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permít-

Panie jezu Chryste, któryś rzekł Apostołom twoim: pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję, patrz nie na grzechy moje, lecz na wiarę twojego Kościoła, i racz go według twej woli obdarzać pokojem i w jedności umacniać, który żyjesz i królujesz. Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Panie jezu Chryste, Synu Boga żywego, który z woli Ojca za sprawą Ducha Świętego, przez śmierć swoją świat ożywiłeś, wybaw mnie przez to przenajświętsze Ciało i Krew twoją od wszelkich nieprawości moich i od wszelkiego złego i spraw, bym zawsze strzegł przykazań twoich i nie dozwól, bym się kiedykolwiek odłączył od Cie-

tas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. Amen.

bie, który z tymże Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz Bóg, na wszystkie wieki wieków. Amen.

Perceptio córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Przyjęcie ciała twego, Panie Jezu Chryste, które ja, niegodny sługa, spożywać się ważę, niechaj mi się nie obróci na sąd i potępienie, lecz niechaj raczej z dobroci twojej posłuży mi ku obronie i uzdrowieniu duszy i ciała: który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

37. komunia kapłana

Panem cæléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. (*ter.*)

Corpus dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Chleb niebiański przyjmę i wezwę Imienia Pana.

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja.(3 *razy*)

Ciało pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Cóż zwrócę Panu za wszystko, co dla mnie uczynił; Kielich zbawienia wezmę i wezwę Imienia Pana. Wielbiąc zawołam do Pana i od nieprzyjaciół moich będę ocalony.

Kapłan bierze do rąk Hostię św., aby ją przyjąć Ministrant dzwoni, gdy kapłan uderza się w piersi 3 razy

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Krew pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

38. komunia wiernych

Kapłan, pokazując Hostię św

K.: Ecce Agnus Dei : ecce qui tollit peccáta mundi.

Oto Baranek Boży: oto który gładzi grzechy świata.

Bij się w piersi

W.: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tecum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. (*ter.*)

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do mnie: ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja. (*3 razy*)

Podając Komunię św.

K.: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy twojej na żywot wieczny. Amen.

39. dziękczynienie

Po Komunii ministrant bierze ampułki i nalewa wina do kielicha.

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Cośmy usty spożyli, Panie, daj czystym przyjąć umysłem, a dar ten doczesny niech się nam stanie lekarstwem na wieczność.

Polewa palce kapłana winem i wodą Kapłan wyciera kielich i pokrywa go. Ministrant przenosi mszał

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Ciało twe, Panie, które spożyłem i Krew, którą wypiłem, niech przywrze do mego wnętrza, i spraw, aby zmaza grzechów nie została we mnie, którego czyste i święte posiliły Sakramenta. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

40. śpiew przy komunii

Kapłan przechodzi na stronę Epistoły i odczytuje Komunię

Comm. Luc. 24, 34.

Surrexit dóminus, et appáruit Petro, allelúja

Kom. Łk. 24, 34.

Powstał pan z martwych i ukazał się Piotrowi, alleluja.

41. MODLITWY PO KOMUNII

K.: Dóminus vobíscum.
W.: Et cum spíritu tuo.
K.: Orémus.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vívit et regnat in unítate ejúsdem Spíritus Sancti, Deus per ómnia sæcula sæculórum.

W.: Amen.
K.: Dóminus vobíscum.
W.: Et cum spíritu tuo.
K.: Ite, Missa est.
W.: Deo grátias.

Pan z wami.
I z duchem twoim.
Módlmy się.

Tchnij w nas, Panie, ducha miłości twojej, a tym, coś Sakramentem paschalnym posilił, zjednocz serca w dobroci twojej. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Amen
Pan z wami.
I z duchem twoim.
Idźcie, Msza się skończyła.
Bogu niech będą dzięki.

Kapłan wraca na środek ołtarza i całuje go

42. OSTATNIA MODLITWA

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrifícium, quod óculis tuæ Majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus, Pater et Fílius ✠ et Spíritus Sanctus.

W.: Amen.

O trójco przenajświętsza, niechaj Ci miłym będzie hołd służby mojej i spraw, aby ta ofiara, którą ja niegodny zaniosłem przed oczy Majestatu twego, była Tobie przyjemną, mnie zaś i wszystkim, za których ją złożyłem, stała się przejednaniem dzięki twemu miłosierdziu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Niechaj was błogosławi wszechmogący Bóg, Ojciec i Syn ✠ i Duch Święty.

Amen.

Kapłan całuje ołtarz i błogosławi wiernych: przeżegnaj się.

K.: Dóminus vobíscum.
W.: Et cum spíritu tuo.
K.: ✠ Inítium Sancti Evangélii secúndum Joánnem.
W.: Glória tibi, Dómine.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Ómnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dédit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex volun-

Pan z wami.
I z duchem twoim.
✠ Początek świętej Ewangelii według Jana.
Chwała Tobie Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. Ono to było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było Życie, a Życie było Światłością ludzi, a Światłość w ciemnościach świeci, a ciemności Jej nie ogarnęły.

Był człowiek posłany od Boga, na imię mu było Jan. Ten przyszedł na świadectwo, aby świadectwo dać o Światłości, aby przezeń wszyscy wierzyli. Nie był on Światłością, ale miał świadczyć o Światłości.

Było Światło prawdziwe, które oświeca każdego człowieka, gdy na ten świat przychodzi. Ono było na świecie, a świat przez Nie został uczynion, a świat Go nie poznał. Do swego przyszło, a swoi Go nie przyjęli. Tym zaś wszystkim, którzy Go przyjęli, dało moc, by się stali synami Bożymi, tym co wierzą w Imię Jego, którzy nie ze krwi, ani z pożądliwości ciała, ani z

táte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, (hic genuflectitur) et habitavit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

W.: Deo grátias.

woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo Ciałem się stało i mieszkało między nami. I oglądaliśmy chwałę Jego, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy.

Bogu niech będą dzięki.

AD MAIOREM DEI GLORIAM

Projekt i skład: Maciej Przepióra, WWLSoft sp. z o.o.
mszalik@wwlsoft.com
tel. 502-432-564

The Fell Types are digitally reproduced by Igino Marini. www.iginomarini.com

Teksty Mszału Rzymskiego wg. *Mszału Rzymskiego dla wiernych*, dom Lefebvre OSB, opactwo św. Andrzeja w Brugii, r.w. 1931